

מסורת הש"ס

[illegible]

תורת אור השלם

1. ראשית בבורי
אדמקד תביא בית ה'
אלהך לא תבשל גדי
בחלב אמו.

2. לא תאכלו כל נבלה
לגד אשר בשעריך
תתנהג ואכלה או מכר
לקביו ימך קדוש אתה
לה אלהך לא תבשל
גדי בחלב אמו.

3. וישראל יורה את נא
העוים ובור רעו
העלמי לקחת הערבן
מד האשה לא מנאפה
בראשית לח כ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אכל לרין
וסי' דא"ב כשרה:
(ב) תוס' ד"ה אין וסי'
ובלעז דס:

לעזי רש"י

שלמייא [שייל יימ"א].
מלת הסלעאנטרייל
(אינטרייל). שומן
המעיים טבחייא
(טבחיא"ה). חלחולת.

מוסף רש"י

מליח הרי הוא כריתות
וכבוש. הרי הוא
כמבוש. ראה לעיל זו ב.
אלא ע"ג כ"ל נשקב.
לפי שפסדו היות נשקב.
כלי וסודר ונכלל כנשר
(ע"ד פ"ב). נאמר לא
תאכלו כל בבלה. ונאמר
נחיתו פסוק ונחיתו
תכלל נד, תשמע כל
האסור משום נכלה ויהי
בו איסור נשר נחלל
(שבת פ"ד).

כל הבשר פרק שמיני חולין

וכגון בכלי שאינו מנוקב
הוא ולא מיתקן והכל
כשרה וכשרה נמי: קמ"ל.
או שניהם מלווים. ושמע

ולוימא ליה מרשמואל דאמר שמואל^א מליח
הרי הוא כרותח וכבוש הרי הוא כמבושל
אי מרשמואל הוה אמינא הני מילי דמן אבל
צירון ורומבן לא קמשמע לן מיתבי דג טהור
שניהן שמלחו עם דג טמא מותר מאי לאו שהיו
שניהן מלוחין לא כגון שהיה טהור מליח
וטמא תפל והא מדקתני סיפא^ב (אבל אם
היה טהור מליח וטמא תפל) מכלל דרישא
כששניהן מלוחין עסקינן^א פרושי לא מפרשי
טהור שמלחו עם דג טמא מותר כיצד שהיה
טהור מליח וטמא תפל ה"נ מסתברא דאי
סלקא דעתך רישא שניהן מלוחים השתא
שניהן מלוחים שרי טהור מליח וטמא תפל
אי משום הא לא איריא תנא סיפא
לגלויי רישא דלא תימא רישא טהור מליח
וטמא תפל אבל שניהן מלוחין אסור תנא
סיפא טהור מליח וטמא תפל מכלל דרישא
שניהן מלוחין ואפ"ה שרי ת"ש מסיפא דסיפא
אבל אם היה טמא מליח וטהור תפל אסור
וטמא מליח וטהור תפל הוא דאסור לא שניהן
מלוחין שרי אידי דתנא רישא טהור מליח
וטמא תפל תנא נמי סיפא טמא מליח וטהור
תפל (סימן בישראל דמנה נפקותא) אמר
שמואל "אין הבשר יוצא מדי דמו אלא א"כ
הוא אמר מולח ומדיח במתניתא תנא במדיח
ומולח ומדיח ולא פליגי^א והא דחלליה כי טבחא
הא דלא חלליה כי טבחא רב דימי מנהדרעא
מלח ליה במילחא גלגליתא וּמפנין ליה אמר
משרישא "אין מחזיקין דם בכתי מעיים
תרגמא אכרשאי ומעייא והדרא דכנתא אמר
מרשמואל "אין מניחין בשר מליח אלא ע"ג. כלי
שנמנעו ב' ששת מלח ליה גרמא גרמא כלי
מאי טעמא לא משום דפריש מהאי ובלע האי
חד נמי פריש מהאי גיסא ובלע האי גיסא

מִיָּה זָר נָמִי לֹא מִיִּבְלַע כָּל זָמָן
שֶׁסָּקִים בְּפִלְטָה: וְשִׁם יִרְדּוּ מוֹסֵר
לֹא גִרְקִין: סָפֵל. מִבְּלִי מֵלֶחֱ הִשְׁתַּחֲ
טָמָא פִּלְטָה טַמְא מִיָּדִי אֲבָל שְׁנֵיהֶם
מֵתֻנִּים טַמְאָה טַמְאָה פִּלְטָה אֲכָר וְיִשׁ
טַמְא מֵתֻנִּים וְטַהוֹר תַּפֵּל: הֵא שְׁנֵיהֶם
מֵתֻנִּים שְׂרִי. דְּשִׁטָּה טַרְדִּים
בְּפִלְטָה: רַב הוּאָה דְּלֹא צִנִּי הִדְחָה
בְּרִשָּׁא בְּדִחְלָלִיָּה צִי טַחְחָל. כָּל רַחֲמֵת
בְּכַשֵּׁר מִתְּרַמְּמִין חִילוּלִים: מִלֵּחָה
וְלִנְיָטָה. מֵלֶחֱ בִּסָּה שְׁלֵמִי"א: וּמִנְפִּין
לִיִּי. לִמְלֵחָה לֵאחָר זָמָן מִמֵּי שֶׁהִסֵּם
נִבְלַע צֵה אֲבָל מֵלֶחֱ דָקָה אֵין נִרְדִּי
לִנְפִין שְׂרִי נִתְכַּת מַעֲמָה: אֵין
מִוִּיקִין דֵּס. אֵין בְּחֻקֹּת דֵּס לֵאחָר
אִם לֹא נִמְלָחוּ: הִדְרָא דְכִנְסָה. דִּקֵּין
סָבִיר הִכְמָה אֲטַרְבֵּרִל: וּמִשְׁיֵא.
קִבֵּה וְכֹרֶם וְשֹׁאֵר הִדְקִין: וְכִרְכָּשָׁא.
טַחְחִי"א. אֲבָל הִלֵּב הִרְיָהּ וְהִכְבֵּד
וּכְתָמָה גּוֹפֵה יֵשׁ בִּקֵּן דֵּס וְאִרְכִּין
לִימְלָחָה: אֲלֵל לִשׁ. וּמוֹתֵר וְטַעֲמָה
דְּפִרְשִׁין לַעֲלִי (דָּף קַי: דִּיה וְשׁוּמֹת)
דְּכָל זָמָן שְׁטַרְדִּים פִּלְטוּ אֵין גּוֹלֵעִים
וְשִׁמְנֵה זָמָן כִּכֵּר נֵת אֵין: הִרִי זֶס
מִכְבִּיד אִם הִכְכֵּר. לִפִּי שְׁנַעֲשַׁת
שְׁחִיטָה הִיא טַרְדִּיה לְהוֹיֵא דֵס
וּבְשִׁשְׁבוֹר מִפְּרָקָהּ מִתּוֹךְ רִתְּה אֵין
כֵּה כֹה לִתְחַלְתָּה וְלֵאחָרִיָּה זֶס הִיא
נָהֵה וְשׁוּמֵת וְהִסֵּם נִבְלַע בְּחִזְרֵיה
וּמִכְבִּיד הִכְכֵּר וּנְמָלָה גּוֹלֵא אִתּ הִבְרִית
כִּשְׁהוּא מוֹכֵרֶה בְּמִשְׁקֵל וְהִסֵּם שׁוֹקֵל:
אִיִּנְיֵאִל הִכוּ הִיִּי קִאֲמֵר. הִיא וּמִבְּלִיעַ
דֵּס דִּקְתִּי טוֹלִיה דֵּס אִיסוֹרֵה הִיא
וְהִיִּק מִכְבִּיד אִתּ הִיא בְּכַשֵּׁר וּנְמָלָה גּוֹלֵא
אִתּ הִבְרִית הוּאָה מִשּׁוֹם דְּמִבְּלִיעַ דֵּס
שְׁמִכְבִּיד אִתּ מִשְׁקֵלֶה וְהִבְלַעַת דֵּס
לְפִרְשֵׁי גּוֹלֵא אִתּ הִבְרִית נִקֵּט לֵה:
הֵא לִידִידֵי. לִידֵּלֵא לִימִיֵּר מִשּׁוֹם
גּוֹלֵה שִׁרִּי לִפִּי שְׁהוּא חֲזֵר וְיוֹאֵעַ עִי"
מֵלֶחֱ: אוּ דִילְמָה לִידִידֵי נָמִי אֲסוֹר.
וּתְרִי אִיסוֹרִי קִחְסִיִּי חֲזָה דְּגוֹלֵא אִתּ
הִבְרִית וְחֲזָה דְּמִבְּלִיעַ דֵּס וְשׁוֹב אִינוּ
יִוֹאֵעַ וְאֹכֵל דֵּס: מִתְּנִי" אִינוּ עוֹבֵר
בְּלֵא טַעֲמָה. הִיא גּוֹלֵה לֹא אִיִּנְיֵאִרִי
דִּהֶעֱלָה לֹאֹ דְּאוֹרִיִּיִּתָּה אֲלֵל דִּיקוּק
דִּילֵה אִיִּנְיֵאִרִי לִנְדִיק מִיָּה הֵא אֲוֹלֵל
עוֹף בְּחֻלֵּל עוֹבֵר וְלֹאֲסוֹקִי מִדְּרִנִּי
קִיִּבָּה אֲחֵרָה" פִּרְט לַעֲשׂוֹת: גְּמִ" אִינוּ
כֵּה לִיִּי לֹא טַעֲמָה. כְּלוֹמֵר אֵין לְחֹשׁ
שְׁמָה יֵאֲכֻלְנֵה וְיַעֲבֹר עָלֵיו דְּלִי נָמִי
אֲכִיל לִיִּה לֹא עֵבֵר: מִתְּנִי" מוֹסֵר
לְכַשֵּׁל מוֹסֵר בְּחֹנָה. דִּלֵּין צו
מִשּׁוֹם כֶּשֶׁר חֲזָר כְּדִילִיף גִּמְרָה (ע"ב).
וּבְחִרְלֵה מִיָּהֵה אֲבָל מִשּׁוֹם אִיסוֹר
טַמְאָה: פִּרְט לַעֲוֹף וְחִיִּי וּבְחֵמָה
טַמְאָה. גְּמִי פִרְט לַעֲוֹף שְׂאִיִּת בְּחֵמָה.
גְּמִי פִרְט לְחִיִּי שְׂאִיִּת בְּחֵמָה דֹּאעִי"
דְּחִיִּי בְּכָלֵל בְּחֵמָה" אֲחֵה קִרָּא תִּירָגָה
וּמִפְּקֵעִי. גְּמִי וְלֵא אִתּ הִכְכֵּר טַמְאָה

אבל זהמה טהורה דלאו גדי כגון פרה
עלמו לא חבשל גדי בחלב אמו דמשמ

קיג.

וְלִמָּנָה יָיָה מַדְשֵׁמוֹאֵל. אַע"ג דְּבִרְיִיתָא עֲדִיפָה דְּבִרְיִיתָא לְחֹד
לֹא סָגִי אֵלָּא מִכָּה מִלִּמְיָה דְּשִׁמּוּל דְּמִימִי בְּהֵדָּה אֲזַל
דְּשִׁמּוּל לְחֹד סָגִי וּשְׁמִי הוּא אֲמִינָה הֵי מִיָּל דְּמֶן וְכֹאן אִין שִׁיךְ
לְאִסּוּר מִשּׁוּם דְּמִסְרָק שֶׁרִיק אִו כְּבוֹלֵךְ סָגִי: פִּסְטוּ: **בְּנֵי** אִין
שְׁנַיִם מַדְשֵׁמוֹאֵל. אֲלֵמָּה לֹא בְּנֵי וְלֹא

רעיון וס"מ לזרין מותר דהא משנה
 נלמדה הוא סיבתאסתא ע"י (דף לה)
 דג עמא זירו אסור וביספא דסור
 ירימא נמי קמי עמא מליא וטורח
 ופל אסור: **הוורר** ס"פא וספא
 וספא טורח. גבי מליא כרוחא לא
 דן לא עילאה גבר ולא תתאה גבר
 עילו קליפא לא בעי אע"י דאמרינן
 ספסחא דף ע"ה. גבי עילאה ותתאה
 דמיקר (דף ע"ה) בעי גבר ויש ללמוד מכאן
 א"י להגביל דפוסין גבינות העובדי
 וכנסים ומותר לעשות בהם גבינות
 שרצל ולמולחן בחוקן דהוי כמו
 השרור מליא וטמא חסר דלין ע"י
 וליהה ענן ולא נעשה עץ רוחא כן
 וליהה ומעשים בכל יום דמלא
 קעורה ששמששין בה בשר לוקחים
 וממנו לתת ממנו תחלב והמחמיר תבא
 ולין ברכה: **אין** מחזיקין דף כ"ב
 ע"ה. **אלאין** מטעם זה ללמוד
 גבי מעשים עם שאר בשר משום דלא
 ירדו לפסול (ו) דבשלי דם כמו דגים
 והבא דם משרק שריק אלב דגים רפו
 דמרימיהו דכפ"י לעיל (דף ק"ב): ד"ה
 (ג"ס) ואין להחיר מטעם שדקדקו
 ויו שופקין דם על הבשר בשעת עליה
 לדוקא דם הנפלט נופל עם השר
 ולין עליה או ע"י מליחה כדאמר
 עיל (דף ק"ה). מליחה אלב היא:
 והיו הדם דשניה לא אשכחן
אלא א"ש. ומותר בכל ענין אע"פ
 שממנו השניה על אותה
 ונמלחה תתלה דפרפרשית לעיל:
שרר בחמה שחורה בחב"ב בחמה
 שחורה ב"ו. הוא הדין שרר
 ופן לרצנן דאסור מן התורה דדוקא
 ע"ה הוא דאמר חיה ועוף אינם מן
 התורה ונפקא לן מהדריש לקמן את
 חסור משום נבלה אסור לבשלו תחלב:
 אלא

ר מפרקתה של בהמה קודם
הבריות ומבלע דם באברים
את הבריות משום דמבלע
הלידיה נמי אסור תיקו:
לחן אינו עובר בלא תעשה:
עוף בחלב דאורייתא אימא
אינו בל לדי לא תעשה:
אסור לבשל ואסור בהנאה
בהמה טמאה בחלב בהמה
כחיה ועוף אינם מן התורה
ללחיה ולעוף ובהמה טמאה
נבלה ונאמר לא תבשל גדי
לחלב עוף שאסור משום
אמו יצא עוף שאין לו חלב
וישלה יהודה את גדי העינים
באן

תאכלו כל נבלה ונאמר. באותו פסוק
מנהגי מילי. דכל בהמה במשמע:
כאן

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

שיטה מקובצת

6] פרושי קמפרש. גיב עי
תוס' במדות דף ל"א ע"ב:

רבינו גרשום

[illegible]